

4. Мачинська Н.І., Оприск М.А. Теоретичні аспекти використання ігрових технологій на уроках в початковій школі. *Молодий вчений*. № 10 (74). 2019. С. 229–232.
5. Швейгер Н.Р., Ройко Л.Л., Ройко О.О. Використання комп'ютерно-ігрових технологій як засобу формування позитивної мотивації до навчання. *Математика. Інформаційні технології*. Освіта : зб. статей XII Міжнар. наук.-практ. конф. Луцьк : Волинський національний університет імені Лесі Українки, 2023. № 10. С.173–180.
6. Шевельова В.В. Методика організації ігрової діяльності в початковій школі. *Початкове навчання та виховання*. 2016. № 4. С. 6–9.
7. Yee, N. Motivation for play in online games. *CyberPsychology and Behavior*. 2007. № 9. Р. 772–775.

Паршивлюк І.О.

здобувач другого рівня вищої освіти,
Київський національний лінгвістичний університет

ФОРМУВАННЯ В УЧНІВ БАЗОВОЇ ШКОЛИ АНГЛІЙСЬКОМОВНОЇ КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ В КОНТЕКСТІ СОЦІАЛЬНО-ЕМОЦІЙНОГО НАВЧАННЯ

В умовах постійних змін в освітньому середовищі, зокрема в контексті інтеграції інформаційних технологій та глобалізації, необхідність адаптації освітніх практик до нових вимог є особливо важливою. Актуальність дослідження зумовлена сучасними тенденціями в освітньому процесі, зокрема необхідністю здійснення навчання в соціально-емоційному аспекті в цілому, та формування англійськомовної комунікативної компетентності учнів базової школи зокрема. В умовах впровадження концепції Нової української школи важливо враховувати значення емоційного інтелекту для розвитку так званих *soft skills*, що є основою для ефективної міжособистісної комунікації та успішної адаптації школярів у сучасному глобалізованому суспільстві. Так, інтеграція соціально-емоційного навчання (СЕН) до процесу вивчення іноземних мов (ІМ) сприяє створенню емоційно сприятливого освітнього середовища, що підвищує мотивацію учнів до опанування ІМ, полегшує засвоєння знань, формування мовленнєвих навичок, розвитку комунікативних умінь, що позитивно впливає на підготовку відповідальних соціально адаптованих особистостей.

Метою дослідження є виявлення ефективних методів формування англійськомовної комунікативної компетентності учнів базової школи з урахуванням соціально-емоційного підходу, а також визначення його впливу на рівень мотивації та успішність навчання.

Аналітичний огляд сучасних джерел, присвячених соціально-емоційному підходу до навчання в цілому та ІМ зокрема, свідчить: 1) СЕН є важливим

складником реформування освіти на всіх рівнях навчання у різних типах закладів освіти в Україні в рамках концепції “Нова українська школа”;

2) основними цілями СЕН є, зокрема розвиток емоційно-етичної компетентності, соціальних навичок та підвищення рівня психоемоційного здоров'я здобувачів освіти; 3) до структурного складу СЕН входять такі компоненти: вміння саморегуляції, емпатія, комунікація, уміння керувати власними емоціями, здатність усіх учасників освітнього процесу конструктивно діяти у стресових ситуаціях та конфліктних ситуаціях, сприяти порозумінню учасників спілкування; використовувати у процесі навчання різноманітні практики концентрації уваги, технологію усвідомленого емоційного реагування та емоційної стійкості, а за потреби звертатися за допомогою [2, с. 16]; 4) ефективність запровадження СЕН залежить від інтеграції вказаних вище умінь до щоденної освітньої діяльності; 5) СЕН сприяє підвищенню рівня мотивації учнів та їхньої активності в навчанні ІМ [1, с. 82]; 6) учитель здійснює значний вплив у процесі соціально-емоційного навчання, зокрема його вплив на формування позитивного емоційного клімату в класі, що передбачає розвиток у педагога емоційно-етичної компетентності [2, с. 18]; 7) методики та інструменти для впровадження СЕН у навчальний процес передбачають різноманітні техніки та технології, а також програми розвитку емоційного інтелекту; 8) інтеграція СЕН у навчальні плани забезпечує гармонійний розвиток учнів, враховуючи їхні індивідуальні особливості та потреби; 9) для успішної реалізації СЕН важлива підтримка з боку адміністрації шкіл, яка повинна забезпечити необхідні умови для впровадження програм.

У межах документу “Аналітичний огляд. Можливості для реалізації соціально-емоційного навчання в рамках реформи Нова українська школа” класифіковано види навчальних заходів, що сприяють розвитку соціально-емоційних компетентностей. Такими формами роботи автори вважають тренінги, рольові ігри та групова робота, які передбачають регулярні заняття з розвитку емоційної грамотності, що сприяє формуванню здорових міжособистісних стосунків серед учнів [1, с. 129].

Крім того, для педагогів важливим є розвиток їхніх власних соціально-емоційних навичок, які входять до емоційно-етичної компетентності, що передбачає надбання ними знань, умінь та навичок, також здатності до комунікації, діючи відповідально й автономно. Сформованість такої компетентності дозволяє їм ефективно та конструктивно взаємодіяти з учнями.

Для успішного формування в учителів емоційно-етичної компетентності важливо щоб у педагогічних колективах мають проходити спеціалізовані тренінги для підвищення рівня своєї емоційної компетентності.

Таким чином, для ефективного навчання ІМ в контексті СЕН в цілому та формування в учнів базової школи необхідно створити умови для функціонування положень СЕН у закладах загальної середньої освіти, що передбачає створенню відповідного емоційного середовища, що сприятиме розвитку емоційної стійкості учнів та їх здатності конструктивно та безпечно

взаємодіяти з усіма учасниками освітнього процесу, усвідомлюючи взаємозалежність людей і систем у глобальному світі [2, с. 20].

Перспективами подальших досліджень ми вбачаємо у створенні методики формування в учнів базової школи англійськомовної комунікативної компетентності з урахуванням положень соціально-емоційного підходу до навчання ІМ.

ЛІТЕРАТУРА

1. Аналітичний огляд “Можливості для реалізації соціально-емоційного навчання в рамках реформи “Нова українська школа” (Feasibility Study on Opportunities for SEL within New Ukrainian School Reform) / Гриневич Л., Дрожжина Т., Глоба О. та інші; за заг. ред. Л. Гриневич, С. Калашнікової. – Київ, “Видавнича група “Шкільний світ”, 2021. – 312 с.
2. Міністерство освіти і науки України: Професійний стандарт “ВЧИТЕЛЬ ЗАКЛАДУ ЗАГАЛЬНОЇ СЕРЕДНЬОЇ ОСВІТИ” 2024 – С. 18–20.

Петрук І.Р.

*здобувач другого рівня вищої освіти,
Тернопільський національний педагогічний університет імені Володимира Гнатюка*

MULTIMEDIA TECHNOLOGIES IN DEVELOPING YOUNG LEARNERS’ LEXICAL COMPETENCE

Both language competencies are vital for communication and language acquisition, but teaching grammar has been a core part of teaching for a long time. Almost all learning syllabuses were based mainly on teaching grammar. While grammar was considered a stable system of rules, lexis was considered a system of items. According to S.Thornbury, a great starting point for teaching vocabulary was introducing and developing corpus linguistics, recognising the importance of word chunks, and creating a lexical syllabus [6, p. 14]. Since then, teaching lexical competence has become part and parcel of language acquisition.

The development and growth of corpus linguistics marked a substantial shift in teaching vocabulary [6, p. 15]. Rather than considering lexicon as individual elements to be learned, it demonstrated how words are used in context, how frequently they appear, and where collocations or phrases are typically found. This data-driven strategy enabled teachers to focus on introducing the most relevant and valuable language to students. As a result, vocabulary teaching and learning switched from memorising definitions to comprehending words regarding their pragmatic usage, frequency, and interactions with other words.

Nowadays, textbooks provide lead-in sections, various tasks, crosswords, riddles, discussions, group and pair work, and interactive projects. However, more is needed to involve students in the learning process. They do not want to spend their time watching